(4) ומדות שאמרו בהשותפין, יצרו בלב על שלשים בתוך לעתים להתפלל נאמר תפילו על דבר מכרתי, לם ים יכולת בידו וברשותו להמלים מדבר מסוים, כי אפילו שמין לו פת בסלו אינה כדי שעודם מחת ולומר מה אוכל לאחר פרי מוח מקנטי אמנם (יבמות ס"ג), כ"ש להתפלל לאל שיתן לו מזונות בהיות לאל ידו לאכול ממה שיש בידו, לו יכול להשתכר אל לרור נקוב, וכמ"ש דוד ע"ה (תהלים ס') הבט לנו עזרת תלר ושוא תשועת אדם, כלומר בשאין לנו יכולין להוציא עלמנו בדרך מבע ומשועתם שיא שוא, לן הבט לנו עזרת מלר, כי כשאתנו יכולים להוציא עלמנו בדרך מבע, לא נבקש מה שיעשה לנו בשלאום והשאר לנו מהלל:

(5) ואיי זו תפילת שוא — ומהתב הגריא: אף על דבר שיכול להיות אלא שלא על פי דרך הטבע כי אם בדרך נס, הרי זו תפילת שוא

(6) סום שוכן ליום מלחמה זהו' החשוקה'. שלמה המלך עיה יעיד כל אדם במתוב הזה שיעשה כל דבר שיצטרך לעשות ובדלך הטבע כל מה שבטבחו, ושיעסוק השאר בדבי שמים, כי הנס איבו מל אלא בחסרון הטבע, ויקר יצירת האדם בבר מל מהת הטבע. מלל כי יבטחו שיעשה האדם שלילות ובבינים שיהיו הבנות לחטיא בהן חופבו ולעבוד מל משאלות לבו, בשי מדרגה ללבת לבלחמה מל אויביו שראוי לי' שיבין כלי דין ומדים ומרבמות לים מלחמה, שאם אינו מסיק הסמוך מל הנס יעמוד ביד אויביו, או לבי שיש לו חולה שהוא ראוי לחקר לו מעבדים ומים לאכלה, המאכלו האכלים המוחילים ולעבוד הסבע המאכלים מבוקים, ואחר שעשה לו כל יכלתו והשמדל בכל כחו ועשה בדרך הטבע כל הבנתיו אין ראוי לו לבטח שיעזר אל ויצחבו רק בשם יתעלה לא בהבנות האלה, כי יש אדם שיאבד בחלחמה עם כל ההבנה, ויש שיגעל מחלדיהו, ויש שחלה שיקבל עם המאכלים המוחילים ויש שחעביר לו רפואה עם המאכלים הרעים המוחילים, ואם בן אין עיקר התשועה בענין המלחמה ולא בענין הרשואה להבנותיהם רק בשם יתעלה שכן כתיב: הרחבה לבבורי לב ומתבש לעבבעם', ובתים: לא בגבורת האדם יחפץ לא בשוקי האיש יתאה', וכתיב: שקר הסוס לתשועה', זאת סחבת הוחרה ודבר הסוקים מוחיחין בן, ולבד הצוה הבחדה לישראל להשתדל בהבנות האלה שיתאר חלוים בעלותם לחלחמה מל אויביהם, ושיעיבו אוכב' ושיעלחו מרחלים בעבר האויבים, כי כל הענינים האלה הם מבחנת לעשות מה שבבון האדם לעשות בדרך הטבע והטבע, ואחר בן לעבוד הנס מל מל מעשה, אבל ישראל לא הם בדיבון לאבה לפי שלא היה נעשבן בדרך הטבע וחשבע כי אם מל מל מי הוכחת חבונה, ואם היו ובאין בעם מהם יעבחו עשים דבים, ואם הבד הלילים נעם מן האויבים בבחר רבים מהם, מבל ספוס באה מבחת הבחרה לישראל לעשות מל השחדלותם בהבנות האלה ואחר בך לבסחר הענין לפי שהתפרשה לא כי הבחרה לא הבטחה מל הנס לעולם, ובעבם זה אחה מבבים לבח מבשה הבחבה כי בחבחה אחבה בבבחבה שיעבור בא בבבר בבבבבבם מל מי הבבבל, ולא יבעבבר בם לבבבבבם בבם בבבר הבבע שיעבבה חיבה מבע ידות הבבבה בבבבר ובבבבה, אבל אחבבה הבבה לבי בבר שבעבבל בהבבות בבבל הענינים, בעם בבל הבבבבבבבר שבבבה אבבבבבר שאין בבבר הבבבבבה בהם רק בשם יתעלה, ההו שאמר שלמה בבאה: סוס מוכן ליום מלחמה לבי' והבשועה', וכן מבבבו מבבל בבה בבשאל באורים בהוסיים הבבבר הבבבה: הבב מל אחבבים ובאלה לבם, מבבל בבבאים', בבה לבבבבבר בדרך הבבבב והבבע, בבבבבב שאר האלבות הבבבבבן בבבבע, לבן בבבבבו בבבבבבבב